

дѣжно, развѣ соудъ, подѣгна свѣщъ, и вѣкна: Сабла Господа и Гедеона! въ това и сѣщо время направиха и вси войни егò тако. Страхъ и ужасъ нападна и овлада всю Мадіанскъ войскъ; съ вѣкомъ и олеваніемъ развѣгнахася вси тѣкъ тамъ.

Съ таковымъ легкимъ способомъ избави Богъ Израилѣны отъ велика вѣды, кою съ грѣхомъ на себѣ са привлекли — и той часъ са освободиха отъ превеликаго грѣха, катò са са покаали, коѣ и ги избави. Повѣсть тамъ казва всакомъ Грѣшникъ, кой са намѣрва въ вѣдѣ и злополучіи: По прависа, и ймай надѣждъ на Бога; и тогда Богъ ще та избави!

66. ГЕДЕОНОВИ СЫНОВЕ.

Израилѣне, видѣвши, какъ ѣ Гедеонъ советемъ повѣдилъ Мадіаны, и желаящи да мѣ направатъ за това великъ чѣсть, рекоха мѣ: Буди намъ Царь, послѣ тебѣ Сынъ твой, а послѣ него вѣкъ твой; понеже си ны избавилъ отъ жестокихъ рѣкъ Мадіанскихъ. Но смиренный Гедеонъ отговори имъ: Нитò азъ, нитò Сынъ мой, нитò вѣкъ мой ще царствва надъ вами; самъ Господь ще ви бѣде Царь! —